

Het is donker in de winkel.

Konosja zit boven op een stapel tapijten.

Hij kijkt naar papa.

Hij kijkt naar mama.

Hij vraagt: 'Mag het licht aan?'

Maar papa zegt: 'Waarom? Er komt toch niemand meer in de winkel.'

Papa heeft gelijk. Hij verkoopt geen enkel tapijt meer.

Iedereen heeft er al een. De huizen liggen vol.

'Weet je wat,' zegt mama, 'ga jij maar buiten spelen.'

'Mag ik dan een tapijtje mee?' vraagt Konosja.

Mama en papa kijken elkaar even aan en zeggen: 'Goed jongen, als je maar voorzichtig bent.'

Konosja pakt er een van de stapel en gaat naar het Bizonpark.

